

KOROŠEČ

Uredništvo in upravništvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 30. aprila 1920.

Cene inseratom: enostopna petivrstna ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Rdeča garda.

Kdor zna, pa zna, je dejal neki mož, ki je s svedrom kravo drl. Takšne mojstre so se pokazali tudi gospodje v Celovcu. S svedrom so se spravili nad jugoslovansko vojaštvo in pravijo, da nočejo „ajnrukati“ za kralja Petra. Bog nas varuj teh zaurukanih tulejev! Naj gredo rajši gledat svojo rdečo armado, za katero poje boben in doni trompeta po vsej Avstriji. To pa jim ne diši, sveder se jim je zadril za nohte.

Poslušajmo, kaj pišejo Štimce z dne 9. aprila t. l. pod naslovom: „Unsere Wehrmacht und die Zukunft“:

„Dunajčani so si ustvarili svojo rdečo armado, ki bo „ein gefügiges Instrument der gegenwärtigen Wiener Diktatoren“, ki bo služila eni sami stranki. Posledice so strašne in nedogledne. Kajti stranka, ki ima za seboj slepo, pokorno rdečo gardo, bo dajala po svoji volji zakone in postave, vlada in parlament ne bosta imela ničesar govoriti, ker bo vladala nasilna stranka z mašincami in ročnimi granatami.

Pa nasilje povzroči odpor. Proti delavcem se bodo postavili meščani in kmetje, priti bo moralo do notranje vojske, do prelivanja krvi. Po krivem se imenuje uboga avstrijska državnica „demokratska republika“. Tam vlada sedaj hušje nasilje ko prej pod cesarji: enemu je vse dovoljeno, drugemu (kmetu in meščanu) pa nič! V Möllersdorfu so straže izpustile iz aresta najnevarnejše hudodelce, v dunajskem arzenalu in po neštevilnih drugih krajih so folksverovci pokradli blago, ki bi ga imeli stražiti.

Ali smo mi edini na svetu, ki slepo drvimo v pogin? Ali bomo zmiraj tičali v plenica, ali se ne bomo preučili, predno poginemo? „Solange wir vom heutigen Wien abhängig sind, werden wir von den Fremdstämmlingen dem Untergange zugeführt werden!“ Tako jamrajo Lacknerjeve „Štimce“!

Ja, ljubi nacelni, smilite se nam! Freiheit, Gleichheit, Brüderlichkeit, vse to je hin, rdeča garda, za katero plačujete desetkrat toliko kakor za prejšnjo veliko avstrijsko armado, ta rdeča garda vam krade, vam izpušča hudodelce, vas strahuje z granatami in mašincami! Ne bo dolgo, pa boste imeli „Bürgerkrieg“, kakor sami pravite.

Prav radovedni smo, kaj boste storili. Najbrže boste toliko časa rili z glavo skozi zid, dokler si je ne boste razbili.

Naš plebiscit.

Samo še nekaj tednov nas loči od plebiscita. Kmalu napoči torej dan, ko bo koroški Slovenec moral odgovoriti na vprašanja: „Ali hočeš biti zopet na svoji zemlji sam svoj gospod, kakor si bil v starih časih, predno so se tu naselili Nemci in te začeli zatirati? Hočeš nazaj zemljo, ki so ti jo ukradli nemški grofi in baroni? Hočeš imeti zopet vse tiste pravice, za katere te je olgoljufala požrešna Avstrija? Kaj si rajši, gospod ali hlapec? Kaj ti je ljubše, življenje ali smrt?“

Na vsa ta vprašanja je naša cona že odgovorila. Naše ljudstvo noče umreti, ono hoče živeti! Zato pa noče nič vedeti o Avstriji, ki se že ruši, predno se je prav začela.

In za kaj se bo odločil Celovec z okolico? To nam malo briga. Mi bomo brez Celovca lahko živeli, Celovčani pa ne bodo mogli brez nas. Ako Celovec noče glasovati z nami, naj pogine. Pa tudi Celovčani in prebivalci ostale cone B imajo glave, da znajo misliti. Tudi oni nočejo poginiti, ampak bodo rajši živeli. Poročila, ki jih dobivamo čez demarkacijsko črto so vsa edina v tem, da se je tudi cona B že odločila, da bo glasovala za Jugoslavijo. Govori se celo, da je Šumi sam rekel v družbi: „Sedaj, ko smo izgubili cono A, nam ne preostane ničesar drugega, kakor da tudi mi glasujemo za Jugoslavijo!“ Kšeft je kšeft, kajne, oče Šumi!

Zato pa težko pričakujemo, da bi že vendar enkrat prišel tisti dan, ko bomo vsi kot en mož glasovali za Jugoslavijo in tako dokazali, da je bila Koroška jugoslovanska, ko se je Jugoslavija komaj začela, in da je plebiscit le komedija, ki so nam jo vsilili naši sovražniki.

Hlače se jim tresejo.

Bliža se plebiscit in celovškimi velikanom so tresejo že danes hlače, če pomislijo, da bodo po plebiscitu morali izginiti iz Celovca. Zato je moral celovški župan Wetzler na komando „velikanov“ Hülgerth, dr. Angerer, Gröger, Šumi in dr. Lemež sklicati za 11. april v Celovec shod, da se našunta ljudstvo proti naši državi.

Udrihali so razni kričači — večinoma uradniki — po Jugoslaviji in pripovedovali ljudstvu, ki se je zbralo ponajveč iz radovednosti, kaj vse mi počenjamo z Nemci. Prosili so zbrane,

da za božjo voljo ne glasujejo za Jugoslavijo. Nemški pobalini pa so pridno hajlali.

Toda sreče niso imeli. Celovčani in kmetje iz okolice v pretežni večini niso tako neumni, da bi ne vedeli, kam pes tace moli. Dobro vedo, kdo se mora bati Jugoslavije in zakaj. Oni tudi dobro vedo, da bi postali v Avstriji berači. Ko bo stopila v veljavo mirovna pogodba, bo morala vrniti Avstrija nam, Romunom in Lahom na stotisoče živine. Komu se bo živina jemala? Hülgerthu, Sumiju? Ne! Vzela se bo avstrijskim kmetom! Ali bosta Angerer in Gröger plačevala velikanske davke in oddajo premoženja? Ne! Plačevali bodo kmetje, hišni posestniki, trgovci in obrtniki!

Zato so kmetje in meščani sicer mirno poslušali kričače, v žepu so jim pa fige kazali.

Občni zbor

»Zveze ženskih društev na Koroškem«.

Brzjavni. Ženskemu taboru v Velikovcu dne 18. aprila so došli sledeči brzjavni pozdravi iz vse Jugoslavije:

1. Ženskemu taboru v Velikovcu.

Slovenskim koroškim ženam in dekletom, ki manifestirate danes v Velikovcu za združitev svoje domovine z Jugoslavijo, pošiljam prisrčne pozdrave z željo, da nam vsem uresniči Bog naše pravične narodne zahteve. Pomnite pa, da je odločitev vaše bodočnosti v vaših rokah. Živel slovenski Korotan! Predsed. dež. vlade dr. Brejc.

2. Današnji ženski tabor pozdravljajo iz Maribora ga. gen. Maistrova, žen. društvo Nar. sveta, podružn. Jugoslov. Maticе, primorske begunke in begunci v Mariboru. Združitev vrlih koroških žen bodi domu v rešitev!

3. Iskreno pozdravljam vse koroško ženstvo. Zasledujem Vaše gibanje na Koroškem, kar mi je v največjo uteho za prelito kri nepozabnega brata. Rotim Te, koroško ženstvo, stori vse, da bo naš mili Korotan za vedno vladal le Slovan. M. Puncer-Skornšek.

4. V imenu vsega slovenskega ženstva v Radgoni pošiljam ob priliki narodnega tabora najprisrčnejše pozdrave z željo na popoln uspeh. Reza Malgajeva.

5. Milim sestram v staroslavnem Korotanu podajajo roko preko Olševe in prisrčno pozdravljajo Solčevanke in Lučanke. Marica Zemljičeva.

6. Koroškim sestram iskrene pozdrave. Vztrajajte v boju za narodne pravice! Šoštanjske Slovenke.

7. Vrle Korošice najsrčneje pozdravljamo Sokolice na Vrnskem.

8. Živele oduševljene Slovenke na narodnem radu! Hrvatice—Zagreb.

9. Vrlim Korošicam kličemo, da zvesto delujete za našo sveto domovino. Slovenke iz Zagreba.

10. Pošiljamo prisrčne pozdrave in vam želimo sijajen uspeh. Primorske begunke v Ljubljani.

11. Ciril-Methodove članice Vas najsrčneje pozdravljajo. Bočna (Sav. dolina).

12. Veliko ljudi na kolodvoru. Vlak v zadnjem času odpovedan. V duhu z Vami. Žensko društvo Prevalje.

Taki so!

Zapisnik spisan s častniškim namestnikom Jožefom Petek (povratnikom iz italijanskega ujetništva), roj. leta 1890 v Logatcu, pristoj. v Ljubno, okraj Celje. Opozorjen, na stavljena vprašanja govoriti resnico, izjavlja imenovani sledeče:

Povratnikov nas je bilo sedem. Javili smo se dne 10. aprila pri Heimwehrkompaniji v Špitalu ob Dravi. Pri prihodu so nas prisilili, da smo morali pokazati svojo prtljago in oddati denar. Ko smo oddali denar, ga nam je narednik Lichtenegger zamenjal za nemško-avstrijskega, in sicer sem dobil za 350 lir 350 kron. Tudi Prošnik Franjo je dobil za 120 lir samo 120 kron. Nadalje so mi odvzeli par črevljev in Prošniku kožuh. Ko sem prosil, naj bi mi dal črevlje nazaj in tudi za odvzete lire več denarja, ker dandanes stane 1 lira 10—15 nemško-avstrijskih kron, me je narednik Lichtenegger nahrulil ter sunil skozi vrata in rekel: „Schaut, daß ihr weiter kommt, ihr windischen Hunde, und geht euch beklagen, wohin ihr wollt.“ Nato sva s Prošnikom odšla. Bil je navzoč tudi neki asistent, ki nama je izstavil izkaznice, da bi se peljali čez Gradec, a narednik Lichtenegger je iste obdržal.

Zapisnik prečitano in zaključen:
Petek Josip l. r.

Ponesrečen štrajk železničarjev.

„Splošni“ štrajk železničarjev se bliža koncu. Vlada je nepopustljiva. „Prej na delo, potem se bomo pa pogajali“, je bil odgovor dr. Korošca na zahteve delavcev. Večina delavcev je lačna, hoče zaslužiti, zato se tudi vrača na delo. Vlaki vozijo z malimi izjemami že skoraj po vseh progah. Čimdalje bolj postaja jasno, da je bilo vse organizirano od zunaj, ne zato, da bi koristili delavcem, ampak, da bi škodovali državi. Država se je pokazala močno. Tisti, ki je plačal račun in plačal ga je s krvjo, je bil delavec. Najhujskani od brezvestnih tujih elementov so se zagnali proti oboroženi sili. Trinajst jih je obležalo mrtvih, 21 več ali manj težko ranjenih. Kaj so dosegli? Prav ničesar. Če bodo hoteli kaj doseči, bodo morali prej na delo, potem še le bodo smeli govoriti. In z ljudmi, ki nosijo na svojih ramah toliko nedolžnih

žrtev, se govori drugače ko s človekom, ki pride zahtevati svojih pravic s čisto vestjo in s čistimi rokami.

Tudi delavci trboveljskega premo-govnika so proglasili štrajk. Basilni elementi tudi tam niso mirovali. Napadli so nimovozeči vlak. Vojaška posadka je odgovarjala in ubila enega napadalca, dva pa ranila in ujela. Konec divjaštvom so napravili vojaški oddelki, ki so dospeli iz Celja in Ljubljane in zasedli okolico.

Taka je boljševiška navada. Podirajo, ker ne znajo zidati. Pod plaščem internacionalizma skrivajo sovražstvo do Slovanstva!

Podjuna.

Velikovec. Zadnje sredo vstopi neki folksverovec v gostilno Čebul ter povprašuje po folksverovcu Tomiju Hafner iz Konovec pri Pliberku, to je sinu znane gostilničarke Marternik, ali kakor se sedaj imenuje „Gasthaus zu Deutschösterreich“. „Ein Falot sucht den anderen“, mu je prav dobro odgovoril neki gost, nakar jo je pobič osramočen odkuril iz gostilne.

V gostilni Koloros pa so folksverovci, ki so se sedaj vrnili, izzivali naše z nemškim petjem in hajljanjem, kakor da bi bili nekje v Šent Vidu ali Št. Pavlu, ne pa v slovenskem Velikovcu. Videli smo tudi vse pristaše velenemštva, kakor Klančnikovega Zepeja, Fajnika in ženko, Pavliča, Metnica itd. Ugibali so pri Lesnaku, kako bi se dala rešiti Koroška.

Velikovec. (Zagrizenost.) Stopim v neko trgovino. Pozdrav uslužbencev — nemški! Odzdravim slovensko, misleč, da bo pogovor z menoj kot Slovincem — slovenski. Toda zmotil sem se! Ves čas govorim slovensko-uslužbenca nemško, čeravno sta oba Slovenca. Slovincu v coni B bi zapri trgovino, ako bi tako izzival, pri nas pa vpijejo taki ljudje, da se jim godi krivica, da jih zatiramo i. t. d. Celovška misija — sodi, kje je prostost, pri nas ali v coni B!

Grebinj. Tukaj se trdovratno vzdr-žuje govorica, da je imel ta terek general Zepej tajen sestanek pri našem Loiggeju in da je pripovedoval svojim vernim ovčicam, kako je bežal pred našimi vojaki in kako je plakal od domotožja na Mostiču. Ni mu še zadosti prejšnje oholosti in folksverovskega bandidstva. Že zopet rovari. Pozivljamo naše oblasti, da temu tičku gledajo bolj na usta in prste. Enkrat je že organiziral vobrsko ravbarbando, sedaj je ne bo več. Znani „nemški steber“ iz Podjunske doline je sam rekel, da so folksverovci izven Koroške obsodili divjanje vobrske bande z besedami: „Das ist wirklich eine rohe, aufgebrachte Horde“. In njihov komandant hoče še sedaj delati zgago med mirnim domačim ljudstvom! Zanimivo bi bilo objaviti imena Klančnikovih „soldatov“, ki jih je že zasegla roka pravice, ne samo pri nas, ampak tudi v Nemški Avstriji. Saj je celo graški „Arbeiterwille“ pisal o par vobrskih falotih, ki so okradli nekega lovca pod Svinjo planino in dobili za to reševanje domovine po par mesecev težke ječe. Ali je Klančnik res zato prišel domu, da bo vtikal svoje nesrečne prste v naše

domače razmere? Oblasti, potrkajte ga s palico po njih!

Konovece. Opozarjamo oblast na Hafnerjevo gostilno, kjer se vsako sredo zbirajo tihotapci in verižniki, po nedeljah pa pliberški nemčurji. Gostilna je sicer zaprta, pa kdo se meni za to. Pri nas se lahko dela, kar se hoče. Dan na dan prihajajo in odhajajo tuji ljudje. Hafnerjevi hodijo poljubno v Celovec in nihče jim ne dela ovire. Ali res ni oblasti, ki bi prišla tem ljudem do živega in segla pošteno v to verižniško in profidržavno gnezdo? Kje so naši mnogoštevilni orožniki? Kaj bi se neki zgodilo s Slovincem v coni B, ki bi tako delal? Hafnerjevi in z njimi pliberški nemčurji pa vpijejo, kako jih tlačijo naša oblast. Der Krug geht so lange zum Brunnen, bis er bricht.

Pliberk. Odbor slov. kat. izobraž. društva v Pliberku opravlja obenem tudi posle društvene „Čebelice“. V svoji seji dne 11. aprila 1920 je sklenil, da izplača vlagateljem vse vloge na knjižice. Izplačevati začne v nedeljo, dne 9. maja 1920 po prvi maši v društvenem prostoru. To pa zato, ker so vse njene upravne knjige uropali lani Nemci in ne more več napraviti reda v upravi „Čebelice“. Vlagatelji pridite! Vloge, ki se tekom letošnjega leta ne bodo dvignile, zapadejo v korist društva. Za t. č. predsedstvo društva in blagajništvo „Čebelice“ — Franc Ridl.

Libeliče. Članice Ženskega društva za Libeliče in okolico smo takoj z veseljem sprejele vabilo, da se udeležimo ženskega tabora v Velikovcu. Že teden dni prej smo nanosile skupaj cele kupe cvetja in zelenja, da bi okrasile kar najlepše vlak, ki bi nas dne 18. aprila peljal v Velikovec, kjer bi javno pokazale vsemu svetu, da smo Slovenke in da nam našega narodnega čuta in zavesti ne more odvzeti nobena sila na svetu več. Pa je došla vest, da so vlaki ustavljeni! Ostrmele smo. Tesnoba nam je legla na srce in dušo, misel nam je postala žalostna, a upanje nas ni zapustilo. Upale smo prav do zadnjega, da se položaj le še kako izpremeni in da se bomo le še lahko udeležile nedeljske manifestacije. V soboto zvečer je res prišlo veselo poročilo, da pelje v nedeljo jutraj vlak samo za nas. Razveselile smo se znova. Ponoči smo hitele od članice do članice naznanjat veselo novico. Zarja nedeljskega jutra nas je našla vse zbrane in pripravljene na pot (bilo nas je 32; vsa čast Potočankam, ki so prišle vse). Pripele smo si trobojnice na prsi in šope cvetlic smo nosile v rokah. Srce nam je bilo veselo, ko smo hitele v zgodnji jutranji uri proti kolodvoru. Tu pa nas je čakalo novo razočaranje. Čakale smo in čakale, odhoda pa žal nismo pričakale. Slišimo, da je bil shod nad vse sijajen. Tako žal nam je, da nismo mogle biti tudi me ta dan v Velikovcu! Kedaj bomo sedaj mogle dati duška svojim narodnim čustvom tako, kakor smo hotele ravno na ta dan?

Dekle iz Libeliške gore.

Šent Jurij pri Velikovcu. V torek, dne 4. maja je tu velik cerkven shod. Po službi božji pa se bomo pred cerkvijo pogovorili o raznih gospodarskih vprašanjih.

Klopinj. G. general Maister je kupil vilo na Klopinjskem jezeru od tamkajšnjega restavraterja g. Strobla.

Tinje. V Oslovski trompeti, števil. 23 se je zopet osmešil znani tinjski nemčur. Poslušajte in strmite! Ta laži—prerok pričakuje iz Nemške Avstrije „pakelec“ z živili. Še več! Pričakovana pošiljatev leži že celo na tinjski pošti, a neusmiljeni poštar mu je neče izročiti. Poslali so mu „pakelec“ gospodje od koroške deželne vlade kot plačilo za njegovo hujskanje, ki se seveda nas zavednih Tinčanov ne prime. Naštel nas je 8—12. Toliko menda samo zato, ker dalje ko do 10 ne zna šteti. To je seveda nesel na nos onim garjevim ovcam, ki se že sedaj tresejo za svoja korita, iz katerih so toliko let žrli na račun naših žaljev in nas potem v zahvalo zmerjali z „windische Trotteln, windische Hunde“ i. dr.

Priliko je imel že večkrat, da je videl, koliko nas je, zato svojim trditvam sam ne verjame. Precej masla se je že nabralo na tvoji „kunštni“ glavi, zato se ne čudi, če ti ob priliki kdo preišče tvoje starokopitne možgane.

Vsi vemo, da je paketni promet z Nemško Avstrijo ustavljen. Za tebe pa leži vendar že precej časa velik zavoj živil iz Celovca na pošti (Bolje bi bilo, če bi ti poslali „Gehirnprotezo“). Kar blagovoli se potruditi na pošto, bi bilo škoda, če se živila pokvarijo.

Kar se „Nar. sveta“ tiče, že vemo, kaj smo mu dolžni. Za izgubljene sine pa mu seveda ni treba skrbeti, dokler ne pridejo skesani nazaj k očetu. To te seveda žge in peče, kajne?

No, pa se še kaj oglasi. Pa tako neumno se ne smeš lagati. Tako ti še naši trije nemčurji ne verjamejo.

Želinje. V nedeljo, dne 2. maja se vrši na Želinjah v šoli občni zbor Ženskega društva. Začetek popoldne po blagoslovu.

Rož.

Borovlje. „Podružnica slov. plan. društva za Rož v Borovljah“ ima svoj občni zbor dne 8. maja 1920 ob 8. uri zvečer v gostilni pri Čvešpljarju v Borovljah s sledečim sporedom: 1. poročilo provizoričnega odbora, 2. volitev stalnega odbora, 3. oskrbovanje planinskih koč, 4. slučajnosti. Vse člane in planince vabi — odbor.

Podgrad pri Medgorju. Na dan sv. Marka se je vršil v Podgradu shod, na katerem je govorilo več govornikov. Poslušalcev je bilo nad 400. Iz vedrih obrazov se je videlo, da je beseda napravila nanje posebno ugoden utis. Lepa beseda najde lepo mesto in tudi v Podgradu sta na ta dan resnica in lepa beseda padli na rodovitno zemljo, iz katere bo vzklilo spoznanje in zavednost.

Kljub vsem žalostnim dogodkom, ki so se godili in se dogajajo v Podgradu, se vidi, kako se je začela bliščati svetla zarja, ki bo sčistila temno ozračje. Današnji shod je k temu veliko pripomogel. Ostanek naših nasprotnikov se bo še rekrutiral iz samo onih petih zagrizenih in zatemnelih nemčurjev, ki ne bodo prišli nikdar, nikoli in nikjer v — pošte.

Hodiše. V nedeljo, dne 11. aprila sem obiskal predstavo „Divjega lovca“

na Otoku. Vreme je bilo krasno. Že pred drugo uro pop. so se začeli zbirati ljudje, tako da je bila ob dveh velika dvorana pri Pirkerju že natlačeno polna. Mnogo jih je moralo oditi, ker ni bilo več prostora. Pred igro je nastopilo škofiško društvo „Edinost“ z mešanim zborom. So še začetniki, pa pozna se jim, da nimajo strahu. Častitamo! Kot drugo je nastopilo pevsko društvo „Zvezda“ iz Hodiš. Njihov samozavestni nastop že poznamo. Nato je sledila igra. Igralo se je nad vse dobro, vsak posameznik je storil svojo dolžnost. Pripomniti moramo, da so vsi igralci — 27 po številu — razen treh domačini. Kaj vse premore naš človek, če le hoče! Med igro se je videlo marsikatero rosno oko, a tudi smeha ni manjkalo, za tega je poskrbel Tonček. Ljudje bi bili radi gledali še dalje. „Škoda, da je že konec“, se je slišalo povsodi. K predstavi so prišli celo ljudje iz Žihpolja, Šent Ilja i. t. d. „Zvezda“ obeta, da bo v kratkem času z delom popravila, kar so pokvarili Nemci tekom dolgih let. Kakor se čuje, se bo igra v kratkem ponovila.

Pri predstavi smo videli tudi ljudi, ki smo jih dosedaj smatrali za nasprotnike. Dobrodošli!

Št. Jakob v Rožu. Senzacionalen dogodek za našo Koroško je „Miklova Zala“, ki jo uprizarja „Gledališko društvo v Št. Jakobu“ na svojem odru. Šestkrat je že „Miklova Zala“ privabila veliko število gledalcev, da uživajo izbornu uprizorjeno predstavo. Obnesla se je ideja gos. načelnika Janežiča, da ljudske prizore izvrše domačini v koroškem dialektu. Pogovor pod lipo, gostija, poročilo ranjenega stražarja, vse, vse se proizvaja tako naravno, neprisiljeno, da kot gledalec pozabiš, da si le v gledališču. Vidi se, da stalni igralci in domačini igrajo z ljubeznijo in navdušenjem. Vsa predstava je visoka pesem vroče ljubezni do rodne slovenske zemlje, ki so jo naši predniki branili pred Turki, a njihovi sedanji potomci pred nič manj grabežljivimi Švabi. Ne bo švabska južina, Koroška nikdar — s to zavestjo odhajaš iz dvorane, ko pade zagrinjalo. Nad 50 oseb sodeluje pri igri, 8 sprememb je treba izvršiti, 5 ur je treba vzdržati na odru, vendar gre vse gladko. Vse vloge so dobro rešene, tako večje kot tudi manjše. Priliko imaš videti prikupne domače običaje, ki jih je naš narod ohranil pri gostijah in v drugih slučajih, z odra doni mila narodna koroška pesem. Novo opremljeni društveni oder, nove dekoracije, domače narodne noše in pestre turške uniforme so doprinesle svoj del k uspehu. Naval k predstavam je tako ogromen, da žalibog mnogi ne bodo mogli videti „Miklove Zale“. Vstopnice so vedno že v predpredaji razprodane. V kratkem gostuje društvo na vsestransko željo v Borovljah.

Iz drugih krajev naše države.

Guštanj. Pri nas je ena ulica (gasa), v sredi ulice stoji klopca, na klopici sedijo (ne mislite si, da zaljubljeni pari, pač pa) guštanski jeziki. Društvo hudih jezikov ima tam svoja posvetovanja. Če gre kak Jugoslovan nimo, takoj ga zaboli stegno, ker ena teh članic je že gotovo stegnila svoj dolgi jezik in ga zbodla. Predsednica tega društva je neka — ne vem, kako bi jo imenoval — ki sliši na ime Mici Sternjak. (Schön sind die Mädeln von ? Jahren, aber schlimme Zungen haben's a). G. gerent, če me pot zanese tam mimo, me oblije kurja polt. Prosim Vas, napravite tak ceglec, kjer

je napisano, da mora ta klop vstran, drugače Vam umrem lepega dne! In kaj bo potem, če bo Bavbav hin?

Guštanj. Še enega Bavbava imamo v Guštanju. Pravi se mu Johann Milllounig, hotelir, gostilničar in krčmar. Tega se boji vsak, kadar ga ima pod kapo, še jaz, ta pravi Bavbav. Drugače je še precej miren, samo to napako ima, da rad tuhta, kako bi luštno bilo, če bi bil v Gutensteinu namestu v Guštanju. Na progi Dravograd—Guštanj imamo nekega gospoda, ki je še bolj mogočen ko pa železniški minister. Kaj pravite, kdo je to? No, počakajte malo, vam že povem. Mož čaka še danes na Tajčesterajh, kjer bi potem on bil minister. Mislim, da ima mož še nekaj za preštudirat v „kajhi“. Pravijo, da bo ta šola v Pliberku. Seveda naš Pause Florijan je čisto nedolžen, krivi so samo ti „prekleti“ Jugoslavi, da so izšnofali tiste nemške letake, ki jih je imel. Ravnateljstvo bi prav dobro napravilo, ko bi moža kam poslalo, ker mu tukaj sosedje v želodec silijo. Mi se pa bojimo, da bi mu kak bindišar obležal notri. Dragi tržani in okoličani, pridno berite „Korošca“, posebno ga pa priporočam „ultratajčgesintom“, ker zna biti včasih še kakšna fotografija od njih notri od fotografa Bavbava. Za danes pa srečno in hajl! Vaš Bavbav.

Guštanj. Hujskarija je v naši dolini postala že nalezljiva bolezen. Sredstvo, ki ga hujskači uporabljajo, je jako dobro, da plašijo ljudstvo: razširjajo grozne vesti o ropih, ubojih i. t. d. Ljudstvo je precej lahkoverno in to lastnost uporabljajo ti hujskači, da še bolj vznemirjajo prebivalstvo. V Guštanju so zakotne luknje, kjer se zbirajo ti somračniki, tam delajo načrte in od tam pošiljajo svoje agente obojega spola po svetu. Posebno izvežbane v tej stroki so ženske — s svojim jezikom. Treba bo res, da začne Bavbav pometati, ampak pošteno in brez usmiljenja. Svetujem oblastim, naj vsakega raznaševalca takih vesti zaprejo za par dni, če nima dosti, pa dalje. Tudi na Prevaljah je dosti takih smrkovcev, ki nimajo miru, če ne morejo hujskati. Tudi tem bo treba včasih nos obrisati. V kavarni v Guštanju je raznesel v nedeljo, dne 25. aprila nekdanji folksverovec St. vest, da so zasedli Ljubljano Lahi. Videti bi bili morali, kako so se tem petelinčkom — pardon, kopunom — zaiskrile oči od veselja. Pripovedovalec je trdil, da je zvedel to od nekega našega nadporočnika. Umestno bi bilo, da se takim laži-selom zamašijo usta. Nekateri vrnivši se folksverovci se obnašajo, kakor da bi bili tukaj gospodarji. Niso zadovoljni, da so smeli priti v Guštanj, rajši bi bili prišli v Gutenstein. Nekaj jih je pa tudi takih, ki so res hvaležni, da se jim je dovolila vrnitev na dom. Ti bodo še enkrat gotovo dobri državljani, na katere se bomo lahko zanašali. Če se bodo zmiraj tako obnašali, se jim bo še Bavbav klanjal. Železniški čuvaj Florijan Pause se menda še tudi ni spametoval. Ima vedno obiske sumljivih ljudi. Mož je precej lakomen na denar. Za denar bi prodal tudi svojo dušo. Kaj, ko bi prodal enkrat tudi tisti most tik njegove čuvajnice? Bilo bi hvalevredno, če bi ga kdo od tam odstranil!

Nemška Avstrija.

Procesije lačnih in razcapanih.
Na Dunaju, v tem raju stradanja Nemške Avstrije, so imeli brezposelni dne 23. t. m. v rotovžu velik shod. Sklenili so, da napravijo vsak dan med 10. in 12. uro na najlepšem delu mesta, na Kärntnerringu, več tisoč broječo procesijo. Ta procesija se bode sprehajala sem in tja ter opominjala vlado z upadimi, bledimi obrazi, z razcapanimi oblekami in raztrganimi obuvali, da jim mora dati kruha in obleke.

Politični pregled.

Madžaronska zarota.

V Subotici v Bački so zasledili zaroto Madžaronov, ki je bila naperjena proti naši državi. Policija je voditelje zaprla.

Reško vprašanje.

Zatrjuje se, da se reško vprašanje vendar že bliža rešitvi. Wilson menda tudi sedaj protestira. Gre za to, da bi Reka postala svobodna država.

Mariborski boljševiski.

V Mariboru so zaprli ženo voditelja tamkajšnjih komunistov Wallischa in

očeta Nachtigalla. Imena kažejo, da nista Slovenca, ampak ostanka stare Avstrije. Proč s temi hujskaci!

Dr. Renner gre v Belgrad?

Dunajska „Reichspost“ poroča, da pojde avstrijski državni kancelar dr. Renner prve dni maja t. l. v Belgrad. Oglasil se bo tudi v Zagrebu in v Ljubljani.

Dr. Vesnič sestavi novo vlado.

iz Beograda poročajo, da sestavi novo vlado naš poslanik v Parizu dr. Milenko Vesnič, ki ga je v to svrhu že pozval iz Pariza prestolonaslednik regent Aleksander. Predsednik naše mirovne delegacije Nikola Pašič odpotuje jutri v Pariz.

Reško vprašanje.

„Deutsche allg. Ztg.“ poroča: Po zanesljivem poročilu je Italija v reškem vprašanju popustila. Priznala je, da se stvari nevtralna obrežna država.

Jadransko vprašanje v San Remu.

Iz San Rema se poroča: Vrhovni svet se je pečal z jadranskim vprašanjem, pri čemer so največ govorili o spomenici predsednika Wilsona od

9. decembra 1919. ki določa italijanske meje in proglašja Reko kot svobodno državo. Splošno se sodi, da bo jadransko vprašanje kmalu rešeno.

Preki sod.

Ministrski svet je zaukazal postopanje po prekem sodu (Standrecht) zoper veleizdajo in zločine proti državi. Kdor se torej v tem oziru kaj pregreši, mora biti v treh dneh obsojen, dve uri pozneje pa ustreljen.

Za koroške dijake v Kranju so darovali: Mahorjani pri Sv. Petru na Medv. selu 46 K, učiteljski zbor v Prevaljah 69-20 K, Blaško lovsko društvo 250 K, Neimenovan 100 K, provizor Muri 50 K, župnik Ogris 50 K, posestnik Žverc, Ravne 10 K, Hran. in pos. v Sinči vasi 400 K, župnik Vauti 60 K, Kn. šk. gen. vikarijat 609 K. Vsem darovalcem pristrčna hvala!

Koroškim dobrovoljcem. V komisijo za sprejem rezervnih oficirjev v našo vojsko je poklican kot zastopnik dobrovoljcev profesor Ludovik Vagaja, podpredsednik društva jugoslovanskih dobrovoljcev v Ljubljani.

Razglas.

Občinski lov občine Št. Jakob v Rožu v obsegu 4700 ha se odda potem javne dražbe za dobo 5 let v najem.

Dražba se bo vršila v nedeljo dne 9. maja t. l. ob 3. uri popoldne v občinski pisarni v Št. Jakobu v Rožu.

Izključna cena 4000 K; najemni pogoji so na vpogled v občinski pisarni. Županstvo Št. Jakob v Rožu.

Za

Malgajev spomenik

Junaku Malgaju in vsem borilcem, ki so darovali svoje mlado življenje, da so nam priborili svobodo in nas rešili avstrijskega jarma, hočemo postaviti na Koroškem ponosen spomenik, ki bo pričal še poznim rodovom o njihovem junaštvu in o naši hvaležnosti in narodni zavednosti. Dolžnost vsakega zavednega Slovenca je, da po svojih močeh prispeva za ta spomenik. Rojaki, pošiljajte darove na Narodni svet (Malgajev spomenik) v Velikovec.

Prodajam večjo množico lepega semenskega krompirja. Fr. Potočnik, Drveša vas, Pilberk.

Za ovčjo volno

zamenjam

fin barhent

za perilo in ženske obleke

J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl.

Proda se v Tinjah potom javne dražbe staro šolsko poslopje z vrtom.

Hiša je pritična in kriča z opeko. Dražba se bo vršila dne 16. maja t. l. ob treh pop. na licu mesta. Izključna cena je 30.000 K. Pod to ceno se ne proda. Poslopje, ki je pod cerkvijo, je posebno pripravno za trgovino.

Kajni šolski svet Tinje.

Ženitvena ponudba. Dva mlada, luštna fanta se želita seznaniti z gospodičinama od 18 do 22 let. Resne ponudbe na upravo „Korošca“ pod „Orvžnik“. Za tajnost se jamči.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, veržic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.